

РЕШЕНИЕ

№ 1520

гр. София, 08.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.02.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

**ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10177** по описа за **2022** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на ЕТ „Кид Смаел – Росица Георгиева“, ЕИК[ЕИК], представлявано от Р. Н. Г., с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет.3, ап.8, срещу решение № 3564 от 27.09.2022г. по НАХД № 5901/2022 г. на Софийски районен съд, НО, 115^{-ти} състав. С решението е потвърдено Наказателно постановление № 53-00-275/04.03.2022 г., издадено от Главен юрисконсулт на О.-С., с което на ЕТ „Кид Смаел – Росица Георгиева“, ЕИК[ЕИК], е наложено, на основание чл. 54, ал. 1 вр. чл. 53, ал. 1 от ЗП, за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 2 б. "б" от ЗП, административно наказание "имуществена санкция" в размер на 3 000 лв.

В касационната жалба се изложени доводи за незаконосъобразност на постановеното от СРС решение. Твърди се, че същото е постановено при нарушение на процесуалните правила. Сочи се, че в процесното НП липсва пълна и точна индивидуализация на нарушената законовата разпоредба, което ограничава правото на защита на санкционираното лице и възможността да разбере на какво законово основание е бил привлечен към административнонаказателна отговорност. Не било описано на колко метра от основния път е позициониран павилиона (бил на 20 метра от зоната на пътното платно) и с кое застрашава или пречи на пътното платно (не

застрашавало участниците и пътната настилка), както и каква е причината за отказ от заявено желание за получаване на разрешение от структурите на А.. Търговският обект бил построен върху имот собственост на Б., за построяването на обекта е получена виза за проектиране на павилион от СО и е съгласувана със съответните институции, представена скица, одобрена от главния архитект и удостоверение за разрешение от СО на инвеститора, който му продал имота. Искането е оспореното решение да бъде отменено като бъде отменено и издаденото НП.

В съдебно заседание касаторът редовно уведомен, не изпраща представител. Представени са подробни писмени бележки.

Ответникът – Агенция „Пътна инфраструктура“, чрез юрк. Н., оспорва касационната жалба. Поддържа изложените аргументи за законосъобразност на НП в писмения отговор. Претендира разности за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след като прецени събраните доказателства, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна, по смисъла на чл. 210, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр.2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок, по чл. 211, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение подлежащо на касационен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

С обжалваното решение СРС е потвърдил Наказателно постановление № 53-00-275/04.03.2022 г., издадено от Главен юрисконсулт на О.-С., с което на ЕТ „Кид Смаел – Росица Георгиева“, ЕИК[ЕИК], е наложено, на основание чл. 54, ал. 1 вр. чл. 53, ал. 1 от П , за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 2 б. "б" от ЗП, административно наказание "имуществена санкция" в размер на 3 000 лв.

За да постанови този правен резултат, районният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел следното от фактическа страна:

На 30.11.2021 г., била извършена проверка от С. В. и А. Х. на обект за търговия с храни – павилион ЕТ „Кид Смаел – Росица Георгиева“, находящ се на АМ "Т." при км 0+550, дясно. При проверката било установено, че обектът функционира, както и че за същият не е издавано разрешение за специално ползване на пътищата чрез експлоатация. Обектът бил разположен върху аварийната лента на АМ „Т.“, в нейния обхват, като не бил обособен транспортен достъп. По време на проверката не било представено разрешение за специално ползване на пътищата чрез експлоатация на търговски крайпътни обекти и на пътни връзки към тях. Във връзка с проверката бил съставен констативен протокол изх. № 53-00-2033/01.12.2021 г. подписан от търговеца.

За така констатираното С. В. съставила на търговеца АУАН № 5300 -2140/16.12.2021 г., като в него описала фактическите си констатации и въвела съответна квалификация на възприетото нарушение, а именно такова по чл. 26, ал. 2, т. 2 б. "б" от ЗП. Актът бил връчен на търговеца, който го приел без възражения. Такива не постъпили и в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН.

Въз основа на АУАН било издадено НП № 53-00- 275/04.03.2022 г., с което на ЕТ „Кид Смаел – Росица Георгиева“ е наложено, на основание чл. 54, ал. 1 вр. чл. 53, ал.

1 ЗП за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 2 б. "б" от ЗП, административно наказание "имуществена санкция" в размер на 3 000 лв.

Пред СРС е разпитан като свидетел актосъставителят, който пояснява, че в обхвата и в обслужващата зона на пътя, за да се извършва търговска дейност се издават съответни разрешителни, а в определението за „обхват на пътя“ се включва самото пътно платно, аварийните ленти, банкета, отводнителната канавка и два метра ограничителна линия. Свидетелят заявява, че процесният обект е изграден върху аварийната линия на АМ „Т.“. Свидетелят изяснява, че с търговеца е била провеждана комуникация, с оглед освобождаване на усвоената част от имота, който е държавна частна собственост, с начин на трайно ползване територия за републикански пътища, но действия от негова страна не били предприети. По делото е представен е протокол от 21.06.2019 г., видно от който при направен анализ е установено, че в УКПП с идентификационен № 6, попадащ в трасето на А-1 „Т.“ от км 0+000 до 1+000 /в който попада и процесния обект/, през 2018 г. са възникнали 15 бр. ПТП.

Въз основа на приетите писмени и гласни доказателства, СРС е приел за безспорно установено, че процесният павилион е бил ситуиран върху аварийната лента на АМ „Т.“ км. 0+550 /дясно/ /в обхвата на пътя/, като е функционирал. Този участък е част от републиканската пътна мрежа, съобразно хипотезата на чл. 3, ал. 2 ЗП, а съгласно ал. 7, т. 1 на същата разпоредба А. „имат самостоятелни платна за движение във всяка посока с разделителна ивица между тях, като всяко платно е с най-малко две ленти за движение и със специална лента за аварийно спиране“. В същото време стопанисващият обекта търговец не е разполагал и не му е било издавано разрешение за специално ползване на пътищата, чрез експлоатация на търговски крайпътен обект и пътни връзки към тях. Като е експлоатирал крайпътен търговски обект /съгласно § 1, т. 8 от ДР към ЗП – специално ползване на пътищата, включва и „изграждане и експлоатация на търговски крайпътни обекти и на пътни връзки към тях“/ без разрешение за специално ползване, търговецът е нарушил разпоредбата на чл. 26, ал. 2, т. 2 б. "б" ЗП. Приел е също, че нарушението е формално и е осъществено с факта на предприемане на дейността, без да се изисква настъпване на конкретен вредоносен резултат. По отношение на размера на санкцията, СРС е приел като правилно определена, доколкото разпоредбата на чл. 54, ал. 1 от ЗП предвижда при нарушение по чл. 53 от ЗП, извършено от еднолични търговци да се налага имуществена санкция в размер от 3000 лв. до 8000 лв., а самата санкционната разпоредба на чл. 53, ал. 1 от ЗП, предвижда наказание за нарушаване на разпоредбата на чл. 26, ал. 2 от ЗП, каквото именно е настоящото нарушение. Приел е, че не са налице основания за приложение на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, доколкото нарушението не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от сходни случаи, а в същото време процесният обект е ситуиран в аварийната лента на АМ „Т.“, което е предпоставка за възникване на ПТП, позовавайки се на протокол от 21.06.2019 г. Взел е предвид и, че е водена кореспонденция с търговеца да отстрани обекта от обхвата и обслужващата зона на АМ „Т.“, което той не е изпълнил.

Настоящата съдебна инстанция намира, че решението на въззивния съд е валидно, допустимо и правилно. То е подробно обосновано, като е отговорено на всички възражения в жалбата на касатора.

Актът и наказателното постановление са съставени от компетентни длъжностни лица. По делото на СРС е приложена Заповед № РД-11-117/04.02.2022 г. на председателя на УС на А., в която фигурира актосъставителят като оправомощен да съставя актове за

установяване на административни нарушения на актове по прилагането на ЗП, както и заповед № РД-11-118 от 04.02.2022 г. на същия орган, с която на главен юрисконсулт в О. – [населено място] е възложено да издава наказателни постановления на физически и юридически лица по актове, съставени от оправомощени служители на А..

Не са допуснати нарушения в административното производство, относно съдържанието на акта и наказателното постановление, поради което не е налице соченото в жалбата касационно основание за отмяна на наказателното постановление. Възражението на касатора – че не е изрично посочено предложението на чл. 54, ал. 1, във вр. с чл. 53, ал. 1 от ЗП, не нарушава правото му на защита. Актът и наказателното постановление са съвкупност от мотиви, диспозитив и правна квалификация и от цялостното съдържание на тези документи е ясна волята на административните органи – за какво нарушение е санкциониран жалбоподателя. АНО е посочил нарушената разпоредба във връзка с чл.53, ал.1 – чл.26,ал.2, т.2, б“б“ от ЗП, с която се забранява експлоатацията на търговски крайпътни обекти, включително на площадки за оказване на пътна помощ и пътни връзки към тях без необходимото разрешение и административнонаказателното обвинение е ясно. Съгласно чл.54, ал.1 ЗП, на юридическите лица и на едноличните търговци се налага имуществена санкция в размер от 1000 до 5000 лв., а при нарушения по чл. 53 - в размер от 3000 до 8000 лв. Съгласно чл.53, ал.1, от ЗП физическите лица се наказват с глоба от 1000 до 5000 лв., ако деянието не представлява престъпление, нарушили разпоредбите на чл. 25, чл. 26, ал. 1, т. 1, букви "в" и "г", т. 2, ал. 2 и ал. 5 и чл. 41 или които извършат или наредят да бъдат извършени изброените дейности. Именно като едноличен търговец, който поддържа търговски крайпътен обект, включително на площадки за оказване на пътна помощ и пътни връзки към тях без необходимото разрешение правилно е ангажирана отговорността по чл. 54, ал.1, във вр. с чл.53, ал.1 от ЗП за нарушение на чл. 26, ал.2, т.2, б. „б“ от ЗП на ЕТ „Кид Смаел – Росица Георгиева“.

Касационната инстанция изцяло споделя мотивите в решението на СРС, че по делото се установява безспорно извършването на нарушението от страна на касатора.

По отношение на повторно представените от ЕТ „Кид Смаел – Росица Георгиева“ и с касационната жалба удостоверение за ползване на строеж от 2002 г., виза за проектиране на павилиони от 2000 г. и договор за отдаване под наем на процесния търговски обект, касационната инстанция счита, че същите са неотнормирани към установеното нарушение. Съгласно чл.8, ал.1 от Наредбата за специално ползване на пътищата, търговски крайпътни обекти са всички сгради и съоръжения за обслужване на пътуващите и на пътните превозни средства заедно с прилежащия им терен, като: къмпинги, мотели, бензиностанции, газостанции, заведения за хранене, магазини, гаражи и паркинги, пунктове за техническо обслужване на автомобили и пунктове за ремонт на аварирани по пътя автомобили и др., в които се осъществява търговска дейност по смисъла на Търговския закон. Търговски крайпътни обекти са и крайпътните обслужващи комплекси по смисъла на § 1, т. 9 от ЗП. Съгласно ал.2 на същия чл.8, Разрешението за специално ползване на пътя чрез изграждане на търговски крайпътен обект и пътни връзки към него е задължително условие за издаване на разрешение за строеж по смисъла на глава осма, раздел III от Закона за устройство на територията, но по-нататък в ал.3 е посочено, че разрешението за специално ползване по ал. 2 е валидно за срок от две години и се издава по образец съгласно приложение № 1. Именно такава валидно разрешение търговецът не

притежава, с което е нарушил чл. 26, ал.2, т.2, б. „б“ от ЗП като е експлоатирал обекта.

От изложеното следва, че СРС е постановил оспореното решение в съответствие с материалния закон, поради което то следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, определено на основание чл. 63д, ал.4 от ЗАНН, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер на 80 лева.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд София - град, XX^{-ти} касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3564 от 27.09.2022г. по НАХД № 5901/2022 г. на Софийски районен съд, НО, 115^{-ти} състав.

ОСЪЖДА ЕТ „Кид Смаел – Росица Георгиева“, ЕИК[ЕИК], представлявано от Р. Н. Г., с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет.3, ап.8, да заплати на Агенция „Пътна инфраструктура“ юрисконсултско възнаграждение в размер на 80лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.